

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060308

DOM
2021-05-11
Stockholm

Mål nr
P 12393-19

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2019-11-04 i mål nr P 3105-18, se bilaga A

PARTER

Klagande

1. L N

2. N Å N

Ombud för E E

Motpart

Helsingborgs stad
251 89 Helsingborg

Övriga berörda

1. Carlsberg Supply Company Sverige AB
Bunkagårdsgatan 7
253 68 Helsingborg

2. Trafikverket
781 89 Borlänge

SAKEN

Detaljplan för del av fastigheten X m.fl., Långeberga industriområde i Östra Ramlösa i Helsingborgs kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1673973

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		måndag – fredag 09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

L N och N Å N har yrkat att beslutet att anta detaljplanen ska upphävas.

Helsingborgs stad har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Carlsberg Supply Company Sverige AB (Carlsberg) har inte motsatt sig att detaljplanen upphävs.

Trafikverket har beretts tillfälle att yttra sig, men har inte avhört.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

L N och N Å N har bl.a. anfört att industriverksamhet inte bör förläggas till brukningsvärd jordbruksmark, att det finns andra lämpliga områden som inte utgör brukningsvärd jordbruksmark dit verksamheten kan förläggas och att kommunen inte har utrett lokaliseringskravet i 3 kap. 4 § miljöbalken.

Kommunen har bl.a. anfört följande. I stadsplan 2017 anges att verksamheter med omfattande lastbilstrafik ska lokaliseras i nära anslutning till motorvägen och att mark vid industrispåren i Långeberga, Ättekulla och Vångagärdet ska reserveras för verksamheter som har för avsikt att transportera en stor andel gods på järnväg. Det innebär att alternativ som saknar dessa förutsättningar har valts bort för sådana verksamheter i stadsplan 2017. Det nu aktuella området är det enda oexploaterade området inom staden som har tillgång till befintliga industrispår. De alternativ som klagandena framfört tidigare som lämpligare än det aktuella området är inte lämpliga för ändamålet med den aktuella planen. Kommunen delar mark- och miljödomstolens bedömning att den markanvändning som angetts i detaljplanen för det aktuella området överensstämmer med den som angetts i både ÖP 2010 och 2017. Även länsstyrelsen delar kommunens uppfattning att planförslaget i huvudsak stämmer överens med översiktsplanens intentioner för området. Jordbruksmarken behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen som inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt

tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk. Mot bakgrund av att området har så speciella egenskaper och att inget annat område i kommunen har samma egenskaper skulle ett annat utredningsförfarande än det som kommunen genomfört inte leda till någon annan utgång. En domstol ska inte upphäva ett beslut om en detaljplan om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet. Vad gäller vattentäkten kommer grundvattnet, med de skyddsföreskrifter som finns samt detaljplanens utformning inte att påverkas negativt av planförslaget. Under samrådsförfarandet ställde sig Carlsberg inte negativa till planförslaget och de synpunkter bolaget framförde har tillgodosetts i den antagna planen. Planen kan då inte anses ha gått bolaget emot. Bolaget har inte heller överklagat planen.

Carlsberg har redovisat att bolaget är huvudman för dricksvattentäkten och vattenskyddsområdet Ramlösa Hälsobrunn och anfört att etablering av industriverksamhet inte är lämplig inom vattenskyddsområdet på grund av risken för olyckor inom området med efterföljande läckage till grundvattentäkten.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Av klagandena åberopade formella brister

L N och N Å N har gjort gällande att det förekommit formella felaktigheter eftersom mark- och miljödomstolen i sin dom hänvisat till innehållet i kommunens översiktsplaner från 2010 och 2017 trots att dessa inte åberopades som bevisning av kommunen och därför inte var tillgängliga för granskning av domstolen.

Vid mark- och miljödomstolens tillämpas, såvitt nu är aktuellt, lagen (1996:242) om domstolsärenden. Domstolens beslut ska grundas på det som handlingarna innehåller och det som i övrigt har förekommit i ärendet. Detta framgår av 5 kap. 1 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar och 27 § lagen om domstolsärenden.

Översiktsplanerna har i kommunens antagandebeslut åberopats i frågan om detaljplanen haft stöd i dessa planer. De har varit tillgängliga på kommunens hemsida där mark- och miljödomstolen har inhämtat materialet. De har således utgjort processmaterial. Något formellt fel har därför inte förekommit i denna del.

Prövningen i sak

Som mark- och miljödomstolen har redovisat ska den myndighet som prövar ett överklagande av ett beslut att anta en detaljplan endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som framgår av omständigheterna, se 13 kap. 17 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL. En utgångspunkt vid prövningen är att det är en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten (1 kap. 2 § PBL). Bestämmelsen ger kommunen möjlighet att inom förhållandevis vida ramar avgöra hur marken inom den egna kommunen ska disponeras.

Den aktuella marken utgör brukningsvärd jordbruksmark. Sådan mark får tas i anspråk för bebyggelse eller anläggningar endast om det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk (3 kap. 4 § miljöbalken).

Detaljplanen innebär en utökning av ett befintligt industriområde och det aktuella området beskrivs som lämpligt för verksamheterna eftersom det ligger intill övergripande infrastruktur med väg och järnväg kopplade till regionens hamnar och Öresundsförbindelsen.

Mark- och miljööverdomstolen gör bedömningen att ianspråktagandet behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen. I frågan om kommunen har visat att behovet inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk gör domstolen följande bedömning.

Av utredningen, som i det väsentliga har redovisats i mark- och miljödomstolens dom, framgår bl.a. att kommunens översiktsplan har som huvudstrategi att förtäta och att möjligheten att växa utan att ta jordbruksmark är begränsad. Lokaliseringsutredning för nu aktuell detaljplan har genomförts i en stegvis process sedan ÖP 2002. Olika markanvändningsalternativ har identifierats och bedömts inom ramen för denna planeringsprocess. Den aktuella detaljplanens läge gör enligt kommunen området bättre lämpat och högre prioriterat jämfört med andra områden. Miljökonsekvensbeskrivning-

en som tagits fram till detaljplanen ger därtill stöd för att lokaliseringen kan bidra till att minska trafikutsläppen i de mer centrala områdena.

Mark- och miljööverdomstolen anser vid en samlad bedömning att Helsingborgs kommun har visat att behovet av mark inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark än aktuell brukningsvärd jordbruksmark tas i anspråk.

Överklagandet ska således avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Fredrik Ludwigs, Gösta Ihrfelt och Lars Olsson, referent, samt tekniska rådet Inger Holmqvist.

Föredragande har varit föredraganden Liselotte Haraldsson.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2019-11-04
meddelad i
Växjö

Mål nr P 3105-18

PARTER

Klagande

1. Föreningen Ramlösabor
c/o H E

2. L N

3. N Å N

Ombud för 2 och 3 ovan: E E

Motpart

Helsingborgs stad
251 89 Helsingborg

ÖVERKLAGAT BESLUT

Helsingborgs stad, Stadsbyggnadsnämndens beslut 2018-05-22, § 70, i ärende nr 00436/2017, se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för del av fastigheten X m.fl., Långeberga industriområde i Östra Ramlösa, Helsingborgs kommun

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar Föreningen Ramlösabors överklagande.
 2. Mark- och miljödomstolen avslår N Å N och L N överklaganden.
-

Dok.Id 455752

Postadress

Box 81
351 03 Växjö

Besöksadress

Kungsgatan 8

Telefon

0470-560 100

E-post: mmd.vaxjo@dom.se

www.vaxjotingsratt.domstol.se

Telefax**Expeditionstid**

måndag – fredag
08:00–16:00

BAKGRUND

Kommunfullmäktige i Helsingborgs kommun (kommunen) beslutade den 22 maj 2018, § 70, att anta detaljplan för del av fastigheten X med flera, Långeberga industriområde i Östra Ramlösa, Helsingborgs kommun.

Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) beslutade den 4 juli 2018 att inte överpröva kommunens beslut.

N Å N, L N samt Föreningen Ramlösabor har nu överklagat kommunens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

N Å N har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva kommunens beslut att anta den aktuella detaljplanen. Han har som skäl för sitt överklagande sammanfattningsvis anfört följande.

Det är fel att högkvalitativ åkermark tas i anspråk som industriområden när det redan finns stora industriområden planerade som ännu inte har bebyggts. Om man ska exploatera nya områden så bör detta göras på mark som är sämre ur ett jordbruksperspektiv. Det finns stora områden norrut som lämpar sig bättre som industrimark.

Det planlagda områdets placering innebär att ett mycket stort jordbruksområde väster om det detaljplanelagda området kommer att kapslas in och sakna koppling till annan jordbruksmark i framtiden. Effekterna för jordbruket blir därmed långt större än enbart för det ianspråktagna området. Detta bör beaktas vid bedömningen av om industriområdet bör prioriteras högre än jordbruksmarken.

Det är vidare mycket olämpligt att förlägga ett industriområde på en världsberömd vattentäkt, Ramlösa hälsobrunn, som nyttjats i snart 300 år. En miljökonsekvensbeskrivning med miljöbedömning bör tas fram.

L N har yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva detaljplanen. Hon har i huvudsak anfört till grund för sitt överklagande.

Bebyggelse på god åkermark

Genom detaljplanen tas ca 23 hektar högkvalitativ jordbruksmark i anspråk för exploatering till industri och kontor. Av detaljplanen och dess underlag framgår inte att detta är nödvändigt för att tillgodose väsentliga samhällsintressen. Det har heller inte visats att behovet inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att ta i anspråk annan mark.

Det anges i planbeskrivningen att högvärdig jordbruksmark tas i anspråk för verksamheter och att detta är negativt ur naturresursperspektiv. Vidare anges att möjligheten för kommunen att växa utan att ta högvärdig jordbruksmark i anspråk är begränsad samt att det har gjorts en avvägning i översiktsplanen att området är lämpligt för verksamhet med infrastrukturbehov. Det anges också att ianspråktagandet är irreversibelt och att odlingsmarken kommer att försvinna utan att kunna ersättas med samma värde.

Innebörden av 3 kap. 4 § miljöbalken är att hänsyn ska tas till jordbruket i den fysiska planeringen. Enligt rättspraxis åtnjuter jordbruksmark ett starkt skydd och sådan mark får inte exploateras utan att detta kan motiveras utifrån väsentliga samhällsintressen vilket också följer av bestämmelsens andra stycke.

Den aktuella marken är brukningsvärd eftersom den med hänsyn till läge, beskaffenhet och övriga förutsättningar är lämplig för jordbruksproduktion. Den har brukningsklass 8-9, ligger inom en jordbruksbygd och har brukats historiskt.

Höga krav ställs på att det intresse som detaljplanen ska tillgodose är angeläget för att det ska anses utgöra ett väsentligt samhällsintresse. Avvägningen mellan behovet av att bevara åkermarken för framtida livsmedelsproduktion och behovet av stadsutveckling ska göras i varje enskilt fall. Det är därför inte tillräckligt att hänvisa till att den bedömning som har gjorts i översiktsplanen pekar ut området

som lämpligt för exploatering. Kommunen ska i varje enskilt fall visa att behovet svarar mot ett väsentligt samhällsintresse samt att detta inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk.

Inom kommunen har det nyligen detaljplanerats och färdigställt stora logistik- och industriområden endast ett par kilometer norr om det aktuella området. Detaljplanen från 2013 tar i anspråk ca 43 hektar åkermark av klass 9 och möjliggör byggnation av ca 20 hektar för logistik och industri. Ingen del av detta område har ännu bebyggt. I avvaktan härpå kan det inte anses utgöra ett väsentligt samhällsintresse att planlägga ny industrimark. Det framgår inte heller varför det är ett väsentligt samhällsintresse att industrimark detaljplanläggs inom kommunen. Detaljplanen ska därför upphävas.

Kommunens översiktsplan har kritiserats av länsstyrelsen för att inte vara i överensstämmelse med 3 kap. 4 § miljöbalken. Översiktsplanen anses vara inaktuell avseende kravet på bevarande av brukningsvärd åkermark. De bedömningar som har gjorts i översiktsplanen avseende lämpligheten i att exploatera området bör därmed inte tillmätas vikt vid domstolens bedömning.

Kommunen har angett att områdets närhet till motorväg och järnväg utgör skäl för att det aktuella området är lämpligt för exploatering. I dagsläget finns dock ingen station i närheten av planområdet och det har inte heller angetts att en sådan ska anläggas. Det är därför oklart hur de industriella näringarna ska tillgodogöra sig närheten till järnvägen. Lämpligheten av byggnationen till följd av dess infrastrukturella läge får därför främst bedömas i dess förhållande till motorväg och större trafikleder.

I norra Helsingborg finns stora områden som skulle vara mer lämpliga för anläggandet av industrimark. De har lika bra infrastrukturella förutsättningar men utgörs av jordbruksmark av brukningsklass 6. Att åkermarken där inte är av lika god art framgår vidare av att stora områden används för att odla energiskog. Kommunen

har inte visat att det planerade industriområdet inte kan ligga inom det norra området istället.

Länsstyrelsen har i rapporten Markhushållning i planeringen Jordbruksmarken i Skåne, september 2015, angett att de skånska kommunerna ofta misslyckas med att bedöma jordbrukets ekonomiska värde och jordbruksmarkens värde för framtida försörjning.

Detaljplanen innebär därutöver att en barriär anläggs mellan återstående åkermark väster om planområdet om ca 84 hektar och odlingslandskapet i väster. Det kan mot denna bakgrund ifrågasättas om inte avvägningen bör ske i förhållande även till detta område. Om detaljplanen vinner laga kraft och området exploateras kommer angivna 84 hektar att omringas av exploaterad mark. Redan genom denna detaljplan avgörs således områdets karaktär och framtid.

Trafikhantering

Det framgår inte hur den ökade trafikmängden från det nybildade logistikområdet ska hanteras. Andelen tung trafik bedöms bli hög och verksamhetsområdet förväntas generera ca 3 500 fordon per dygn. Samtidigt planeras inga nya utfarter från området utan nuvarande vägnät ska hantera den ökade trafikmängden. Hälften av trafiken förväntas välja Långebergavägen norrut, genom naturreservatet Bruces skog, och resterande trafik förväntas ta vägen österut längs Påarpsvägen. Denna väg är inte dimensionerad för dessa trafikmängder och i miljökonsekvensbeskrivningen anges den som mindre lämplig.

I detaljplanen anges att Långebergavägen kan förlängas söderut med en planskild korsning under Skånebanan men det bedöms som osäkert och måste i så fall utredas närmare i en andra etapp. På samrådsmötet angav kommunen vidare att även med en sådan lösning är det inte möjligt att leda trafiken från Långebergavägen till Trintegatan med hänsyn till trafiksituationen vid utfart till Rusthållsgatan och motorvägen.

Den ökade trafikmängden som exploateringen kommer att innebära har mot angiven bakgrund inte beaktats i detaljplanen eller i den underliggande miljökonsekvensbeskrivningen.

Industrimark på vattentäkt

Det planlagda området är beläget på Ramlösa hälsobrunns grundvattentäkt där länsstyrelsens skyddsföreskrifter gäller. Framtida läckage från industrier eller transporter riskerar att påverka vattenkvaliteten i vattentäkten. Det är därför olämpligt att bebygga med industri.

Det har inte utretts i tillräcklig utsträckning hur vattenskyddsföreskrifterna harmonierar med konsekvenserna av anläggandet av industrimark. För det fall att skyddsföreskrifterna hindrar eller fördyrar en industriell verksamhet som vill etablera sig inom området bör denna fråga utredas redan nu eftersom området annars riskerar att vara ineffektivt i förhållande till sitt syfte.

Transporter av farligt gods till det nyanlagda industriområdet med järnvägen regleras inte av skyddsföreskrifterna och är därmed inte otillåtna. Det skulle därför vara möjligt att kringgå vattenskyddsföreskrifternas syfte vid transporter av farligt gods inom vattenskyddsområdet till industrier inom detaljplaneområdet. Detta torde utgöra en brist som inte har beaktats i miljökonsekvensbeskrivningen.

Miljökonsekvensbeskrivningen innehåller inte någon utredning av frågan om anläggandet av industrier inom vattentäkten kommer att påverka denna. Det anges endast att vattentäkten är väl skyddad.

Eftersom dricksvattnet på Ramlösa har nyttjats i över 300 år, är ett naturligt mineralvatten, har hög kvalitet och är ett av de starkaste svenska varumärkena finns det anledning att vara extra försiktig vid planering av verksamheter som kan riskera dricksvattenresursen.

Föreningen Ramlösabor har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen ska upphäva detaljplanen. Till stöd för sitt yrkande har föreningen sammanfattningsvis anfört att fördröjningsdammar inte är tillräckligt för att ta hand om trafikförorenat vatten och att det inte är bra att hårdgöra stora ytor eftersom regnvattnet då inte längre kommer att absorberas i jordbruksmarken, vilket har gett en fördröjning innan det kommer ut i närliggande vattendrag. Idag klarar Lussebäcken knappt föroreningarna. Förorenat vägdagvatten från motorvägen släpps upp vid trafikinspektionsplatsen. Vidare fylls föroreningarna på en bit längre bort vid lastbilsparkeeringarna på Långeberga industriområde. Bäckens är i princip död ända ner till och med skogen strax söder om Ljusekulla. När bäcken delar sig vid järnvägen i södra delen av området, har vattenkvaliteten hämtat sig, men blir strax sämre på grund av utsläpp av dagvatten från Köpingegårdens industriområde. Tillskottet av vägdagvatten från väg 111 kommer på sikt att ta död på livet i bäcken, om det blir kraftig snösmältning igen. Det är inte bara Lussebäckens vattenkvalitet som är ett problem. Vattenmängderna måste också garanteras av kommunen. Idag klarar sig Lussebäcken precis. Kraftig snösmältning eller långvarig regnperiod med mycket vatten hotar bäckpartierna genom Ramlösadalen. Bäckens tål inte mer vatten än som rinner där idag.

Att hindra vattenmängderna från nya hårdgjorda ytor inom hela planområdet för Östra Ramlösa, från E6:an till väg 111, att rinna över i bäcken från skapade vattenmagasin vid snösmältningen kommer att bli ett problem. Vattnets höjdvariationer i sedimenteringsdammarna kommer att ta kål på planerad växtlighet. Vattenmängden kommer att variera så mycket att man inte kan tala om naturvärden. Det blir stora grusade hål i markerna. En lösning av vattenproblemet är att allt vatten från trafikerade gator och vägar, som saltas på vintern leds separat till reningsverk som renar och avsaltar vattnet och släpper ut det i havet. Detta gäller även vatten från väg 111. Att leda vatten i en kulvert utefter järnvägen vore kanske möjligt. Då kan kanske Lussebäcken själv klara av såväl vattenmängder som små vattenföroreningar.

Föreslagen vägdragning för lastbilstrafik skulle med fördel kunna flyttas till läge utefter motorvägen ända upp till motorvägsavfarten vid tippen. En förlängning av såväl järnväg som väg upp till tippen och motorvägsavfarten där, utefter motorvägen, skulle påverka hela fritidsområdet Bruces skog mycket positivt. Som det är nu delas Bruces Skog upp i två delar av kraftig ström med lastbilar vilket stör naturskyddsområdet ur såväl ljudsynpunkt som ur åtkomlighets- och trafiksäkerhetssynpunkt. Man skulle även vinna att en minimal störning uppstår för planerad kommande nybebyggelse på fastigheten Y m.fl. på grund av lastbilstrafiken. Man flyttar lastbilarna så långt bort från nybebyggelsen som möjligt till den redan bullrande motorvägen.

Föreningen har 340 medlemmar, har funnits sedan 1925 och miljö nämns som en del av föreningens syfte i stadgarna.

Kommunen har bestridit att detaljplanen ska upphävas och anført sammanfattningsvis följande.

N Å N saknar talerätt då han inte bor i närheten av det berörda området.

Syftet med den aktuella detaljplanen är att möjliggöra ett nytt verksamhetsområde med koppling till järnväg och motorväg, bevara och skydda naturvärden, möjliggöra för rekreation och dagvattenförsörjning. Området som idag utgörs av åkermark, järnväg och skyddsplantering, kommer att förlänga Långeberga industriområde söderut. Detaljplanen har föregåtts av ett planprogram och i översiktsplanen är området utpekad för annan markanvändning än jordbruksmark. Enligt översiktsplanen ska områden som ligger nära eller har goda kopplingar till E4/E6/E20 samt områden som har järnvägsanslutning prioriteras för transportintensiva och ytextensiva verksamheter såsom lagerverksamhet och småindustri.

Kommunen har som huvudstrategi att förtäta för att inte ianspråkta mer jordbruksmark än nödvändigt och samtidigt måste de lägen som är mest lämpliga för logistik användas för detta ändamål. Möjligheterna för kommunen att växa utan

att ta jordbruksmark i anspråk är mycket begränsade. I översiktsplanen har logistik prioriterats i avvägningen mellan att bevara jordbruksmark och att använda de områden som är mest lämpliga för logistik.

Den aktuella marken behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov kan inte tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk. Detta balanseras i detaljplanen genom att ytor har reglerats som natur och genom anlagda våtmarker m.m. vilket är positivt från naturvårdssynpunkt. Exploateringen kommer att ge service till samhället och generera ett flertal nya arbetstillfällen. Trafikfrågan kommer att kunna lösas utan att tung trafik leds in i de centrala delarna av Helsingborg.

De områden som har föreslagits som alternativ utgörs inte av jordbruksmark med brukningsklassning 6 utan har brukningsklass 8. Denna klassning har dock ingen betydelse vid bedömningen av om marken ska anses utgöra brukningsvärd jordbruksmark enligt 3 kap. 4 § miljöbalken. Det ena av de områden som har pekats ut som alternativ i överklagandena ägs inte av kommunen, vilket innebär att kommunen inte har rådighet över det. En stor del av det andra område som pekats ut är redan ianspråktaget av Nordvästra Skånes Renhållnings AB och för en del av det pågår detaljplanering. Inget av dessa områden har den direkta närhet till järnvägen som har varit ett av syftena med den aktuella detaljplanen.

Kommunens uppfattning är att det område som en av de klagande menar kommer att få en barriär mellan sig och återstående jordbruksmark redan har en barriär i form av E6:an.

Vattentäkten bedöms inte påverkas negativt av den aktuella detaljplanen. Eftersom området ligger inom vattenskyddsområde gäller särskilda skyddsföreskrifter som i vissa fall innebär att tillstånd från den kommunala miljönämnden krävs.

Planbeskrivningen innehåller också information om att en anmälan krävs vid åtgärder inom området. Vilka verksamheter som kommer att bedrivas inom området kommer att prövas genom bygglovsprocessen och denna fråga ingår inte i

detaljplaneprovningen. Att området ligger inom vattenskyddsområde kommer att uppmärksammas i bygglovsprovningen genom att det har angivits på plankartan.

Trafikutvecklingen på det övergripande vägnätet förväntas öka oavsett om planområdet exploateras. Genom att lokalisera transportintensiva verksamheter och omstrukturera trafiken så att mer känsliga centrala områden påverkas mindre av utsläpp från trafik bidrar planen till att klara kommunens miljökvalitetsnormer. Genom detta kan luftkvaliteten i kommunen förbättras.

Den befintliga skogsdungen kommer att bevaras och en trädrad kommer att planteras längs med den nya vägen. Dessa åtgärder i kombination med ett brett vägrum och en god luftcirkulation för att en full utbyggnad enligt planförslaget bedöms ha en mycket liten påverkan på områdets luftkvalitet. En åtgärdsvalsstudie har genomförts och den aktuella detaljplanen har stöd i denna, då nya kopplingar mot söder, med nya ramper i anslutning till trafikplats Helsingborg Södra anges som en av förbättringsåtgärderna. Detta visar att den ökade trafikmängd som detaljplanen kommer att innebära har beaktats i detaljplanen och i miljökonsekvensbeskrivningen. Därutöver har länsstyrelsen inte haft några synpunkter på den avgränsning som gjorts i miljökonsekvensbeskrivningen.

Länsstyrelsen har vidare inte lämnat några synpunkter i sitt granskningsyttrande och sedermera har länsstyrelsen beslutat att inte överpröva detaljplanen.

N Å N och L N har i en gemensam skrivelse tillagt i huvudsak följande.

N Å N är direkt berörd av det överklagade beslutet då han är jordbruksarrendator på intilliggande marker till det aktuella planområdet. Därutöver är han indirekt berörd då hans arrende och jordbruksverksamhet i stor utsträckning kan komma att påverkas av områdets omvandling från jordbruksområde till industriområde.

Detaljplanen kan leda till flera störningar och därutöver

inskränkningar i nyttjanderätten. N Å N ansluter sig till det L N har anfört i målet.

Frågan om det finns något behov av exploaterbar industrimark i kommunen har inte behandlats i detaljplanen. Det har inte heller gjorts någon avvägning i frågan om hur eventuellt behov förhåller sig till behovet av att bevara brukningsvärd åkermark inom kommunen. Redan av denna anledning strider detaljplanen mot 3 kap. 4 § miljöbalken. Eftersom behovet inte är utrett kan exploateringen av jordbruksmarken inte heller anses svara mot ett väsentligt samhällsintresse. Inte heller denna bedömning har gjorts i detaljplanen.

Om ett behov ändå skulle anses föreligga och utgöra ett väsentligt samhällsintresse ska en prövning göras av om behovet kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk. Översiktsplanen innehåller inte någon utredning om var verksamheten kan planeras på någon annan plats än den nu aktuella. Bedömningen att kommunen anser att området är lämpligt för exploatering kan inte anses uppfylla kravet på att det ska utredas om en lokalisering inte på tillfredställande sätt kan ordnas på annan mark. Att länsstyrelsen har kritiserat kommunen avseende översiktsplanens aktualitet vad gäller frågan om bevarandet av brukningsvärd jordbruksmark, bör få betydelse för vilken tyngd översiktsplanen ges vid bedömningen av om utredningskravet är uppfyllt. Dessutom framgår det av markanvisningskartan att endast ca hälften av det aktuella området är avsett för spåranslutning och transportintensiv verksamhet. Den andra hälften är utpekad för blandad, icke störande verksamhet, småindustri, lager, kontor. Bedömningen av huruvida dessa båda områden kan lokaliseras till annan plats torde inte vara likvärdigt.

Det framgår av miljökonsekvensbeskrivningen att, mot bakgrund av det i översiktsplanen har angivits att området är lämpligt för exploatering, så har någon ytterligare utredning av om annan mark kan tas i anspråk inte genomförts i detaljplanearbetet. Det föreligger alltså inte någon utredning överhuvudtaget av om ett industriområde med eller utan spåranslutning på ett tillfredsställande sätt kan ordnas på annan mark än den aktuella. Detaljplanen uppfyller således inte kravet på

att alternativa lokaliseringar ska utredas till undvikande av att brukningsvärd åkermark tas i anspråk för byggnation. Denna brist utgör skäl att upphäva planen. Detta finner även stöd i Mark- och miljööverdomstolens dom i mål P 5481-17 där det angavs att utredningskravet om behovet kan tillgodoses på annan mark ska fullgöras i planbeskrivningen. Någon annan möjlighet att fullgöra kommunens bevisbörd finns inte och den har inte uppfyllts i planbeskrivningen. Även av den anledningen ska planen upphävas.

Det framgår inte hur de industrier som ska etablera sig inom detaljplaneområdet ska kunna tillgodogöra sig närheten till järnvägen. Det planeras inga stickspår och närmast järnvägen har det avsatts mark för svackdike.

Kommunen påstår nu att ianspråktagandet av jordbruksmarken är positivt ur naturvårdssynpunkt. I miljökonsekvensbeskrivningen anges dock att exploateringen är negativ utifrån ett naturresursperspektiv. På vilket sätt en etablering av industri i området ökar dess betydelse ur ett biologiskt och ekologiskt perspektiv har inte närmare redovisats.

All brukningsvärd jordbruksmark är inte lika skyddad. Om valet står mellan att ta i anspråk jordbruksmark som har högre eller lägre ekologiskt och produktionsmässig potential ska utfallet bli att det är den sämsta åkermarken som ska tas i anspråk. Detta framgår av förarbetena till miljöbalken (prop. 1985/86:3 s. 54 ö) samt i en rapport från Boverket (2017-06-27, dnr 2961/2017, s. 2). Detaljplanen uppfyller inte kravet.

De områden som tidigare har föreslagits som alternativ används idag som deponi och salixodling. Att det enligt kommunens uppfattning kan komma att dröja innan någon verksamhet kan etableras inom detta 1,9 kvadratkilometer stora område saknar betydelse för om beviskravet är uppfyllt i detaljplanen med bakomliggande utredningar. Det har inte framförts något brådskande skäl i detaljplanen. Det finns ingen anledning att inte ta i anspråk detta område istället för det aktuella.

Vad avser kommunens invändning avseende utnyttjade områden har grunden för överklagandet i denna del gått kommunen förbi. Området är redan detaljplanelagt för industriändamål om 20 hektar. Ingen del av detta område är ännu bebyggt. Vid tidpunkten för detaljplanens antagande ägde kommunen ca 8 hektar av den jordbruksmark som omvandlades till kvartersmark för industriändamål.

Invändningen att vikten av att just det aktuella området omvandlas till industrimark, och inget annat område, fyller främst ett ekonomiskt syfte för kommunen, nämligen att marken ska kunna säljas för industriändamål.

Eftersom ett skyddsavstånd om 100 m till bostäder krävs rör det sig om förhållandevis tung industri. Samtidigt regleras området av långtgående skyddsföreskrifter för markanvändningen då det ligger inom ett vattenskyddsområde. Det är oklart vilken typ av verksamheter som kommunen menar uppfyller detta lilla utrymme.

Det har inte gjorts någon utredning i miljökonsekvensbeskrivningen av om det finns några skyddade arter i den trädunge som ska bevaras. Det kan därför ifrågasättas om kommunen har fullgjort sina skyldigheter enligt artskyddsförordningen. Särskilt med hänsyn till att även om området bevaras så kan det förväntas att det förändras i stor utsträckning till följd av kringliggande exploatering.

Av ianspråktagna 29 hektar ska endast 16 hektar vara verksamhetsområde vilket innebär att endast 55 % av ianspråktagen yta kommer att utnyttjas som verksamhetsområde, medan 34 % ska utnyttjas som natur. Natur är inte jordbruksmark i det avseende som avses i 3 kap. 4 § miljöbalken och mot denna bakgrund tillgodoser detaljplanen inte ett väsentligt allmänintresse. Det är i vart fall inte utrett i planen huruvida planläggning för naturändamål utgör ett väsentligt samhällsintresse som inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk. Även av denna anledning ska planen upphävas.

De säkerhetsföreskrifter som gäller för vattenskyddsområdet kommer att påverka industriområdets attraktivitet eftersom de hindrar ett effektivt utnyttjande och medför höga investerings- och tillsynskostnader i förhållande till andra

lokaliseringar av industriverksamheten. Det är synnerligen olämpligt att förlägga ett industriområde inom ett område med långtgående restriktioner för markanvändningen. Det kan mot denna bakgrund ifrågasättas om kravet på en effektiv lokalisering av verksamheten är uppfyllt. Eftersom frågorna om hur skyddsföreskrifterna och gällande regelverk påverkar etableringen inom området, dess attraktivitet för industriändamål, vilka kostnader detta medför samt hur tillsynen ska bedrivas för dessa frågor inte har hanterats kan miljökonsekvensbeskrivningen inte godkännas.

Helsingborgs kommun har i bemötande anfört i huvudsak följande.

Det är alltjämt kommunens uppfattning att N Å N saknar talerätt. Det arrende han hänvisat till ligger inte i direkt anslutning till det aktuella planområdet utan mellan det aktuella planområdet och det arrende N Å N innehar ligger ett stort arrendeområde som inte arrenderas av N Å N kan därför inte anses direkt berörd. N Å N har inte visat att beslutet angår honom på något annat sätt, varken direkt eller indirekt, som innebär att han har talerätt. Det kan tilläggas att Långeberga industriområde är beläget i närheten av det område N Å N arrenderar och att han redan nu måste ha de störningar han gör gällande att den nya planen skulle innebära för honom.

Översiktsplan

Kommunen vill framhålla att det är Stadsplan 2017 (översiktsplan) som är gällande plan. Hänvisningar till ÖP 2010 från klagandenas sida är således felaktiga och vad som anförts härtill från klaganden ska inte tillmätas någon betydelse. Det kan noteras att ingen av klagandena lämnat några synpunkter/yttranden vad gäller Stadsplan 2017. Kommunen vill även betona att länsstyrelsen i sitt granskningsyttrande avseende stadsplan 2017 inte lämnat några synpunkter vad gäller föreslagen markanvändning för det aktuella området. Det aktuella området föreslogs redan i ÖP 2010 som verksamhetsområden, spåransluten och transportintensiv verksamhet respektive blandad, icke störande verksamhet,

småindustri, lager och kontor, det vill säga ändrad markanvändning och ligger redan i ett område med påverkad struktur.

Vid arbetet med att ta fram stadsplan 2017 har stadens intention varit att ge staden möjligheter att växa och då framförallt genom förtätning, vilket syftar till att hushålla med mark och inte minst jordbruksmark. Staden har analyserat förutsättningarna för var det är lämpligt med verksamheter med omgivningspåverkan, både för att minska påverkan på redan befintlig bebyggelse men också för att skapa förutsättningar för den typen av verksamheter att utvecklas och bidra till fler arbetstillfällen. Genom att samla liknande verksamheter till samma geografiska område kan verksamheter dra nytta av varandra. Logistiken i verksamhetsområden i utkanten av staden förenklas genom närhet till de stora trafiklederna.

Stadsplan 2017, som är den gällande översiktsplanen för området, är att betrakta som en lokaliseringsutredning, med avvägning och analys mellan olika markanvändningar sammanvägt i en digital markanvändningskarta. Som lokaliseringsutredning med konsekvensbeskrivning är Stadsplan 2017 väl förankrad genom den planprocess som den genomgått. Stadens mening är att det genom stadsplan 2017 är lämpligt att fortsätta planprogram- och detaljplaneprocess utifrån angivna förutsättningar utan att göra ytterligare lokaliseringsbedömningar i respektive detaljplanearbete. Aktuell detaljplan har föregåtts av ÖP 2002, ÖP 2010, Stadsplan 2017, planprogram för X samt MKB. Sammantaget bedömer staden att arbetet med lokaliseringsutredning för föreslagna markanvändningar är genomfört inom ramen för aktuellt detaljplanearbete.

Behov av industrimark

Som tidigare nämnts är planområdet beläget öster om Helsingborgs tätort utmed motorvägen E4/E6/E20. Området ligger direkt norr om järnvägen (Skånebanan) inom Östra Ramlösa. Detaljplanen innebär att Långeberga industriområde med bland annat ICA:s centrallager och ytterligare grossistföretag förlängs söderut mot Skånebanan i söder. Syftet med den aktuella detaljplanen är bland annat att

möjliggöra ett nytt verksamhetsområde med koppling till järnväg (industrispår) och motorväg. Just den aktuella detaljplanens läge med närhet till motorväg och järnväg gör detta området bättre lämpat och högre prioriterat jämfört med andra områden

Det finns ett stort intresse för industri- och verksamhetsmark i Staden. Under det senaste året har ett flertal förfrågningar om etableringar uppgående till 100 000 kvm mark kommit in till Staden, vilket tyder på att det finns flera logistiketableringar som önskar kunna etablera sig i Staden men där Staden inte haft möjlighet att matcha efterfrågan. Staden ser ett växande behov och efterfrågan av just industri- och verksamhetsmark. Stadens mark- och exploateringsenhet har de senaste fem åren sett en stor efterfrågan av industri- och verksamhetsmark genom att de år 2014 sålde 51 449 kvm mark jämfört med 145 063 kvm år 2018. Staden har inga indikationer på att utvecklingen går åt annat håll.

Staden är dessutom utsedd att ha Sveriges tredje bästa logistikläge, vilket även detta indikerar på att det inte finns några tecken på att intresset för att etablera sig i Staden kommer att minska. Ett problem som lyfts är just bristen på detaljplanerad logistikmark i förhållande till efterfrågan. Det kan i sammanhanget även tilläggas att Staden är utpekad som regional tillväxtmotor av Region Skåne och har därmed en central roll i att driva utvecklingen och generera synergieffekter för hela Skåne. Sammantaget får därför detaljplanen anses tillgodose ett väsentligt samhällsintresse.

Lokalisering

I översiktligt planeringsarbete och i Stadsplan 2017 har det gjorts lokaliseringsutredningar och avvägningar mellan olika intressen som sedan Stadens planprogram och detaljplaner baseras på. Aktuell detaljplan följer Stadsplan 2017 med underliggande utredningar. Att göra en lokaliseringsutredning för enskild detaljplan är inget krav.

Som framförts tidigare är det aktuella området lämpligt med hänsyn till dess kopplingar mot industrispår, Skånebanan och E4/E6/E20, samt ett riksintresse för

järnväg, trafik, hamnen och kombiterminalen. På nationell nivå är läget för industrimark väl lokaliserat och gynnar en god och långsiktig samhällsutveckling.

Vidare ska spåranslutna områden prioriteras för godshantering för att minimera beroendet av vägtransporter.

Det kan nämnas att vid tidigare etableringar på närliggande industriområde har det varit ett krav för etableringen att vara belägna nära spåret. Detta trots att man inte nyttjar spåret idag men man har för avsikt att nyttja spåret i nära framtid.

Alternativ lokalisering

Av Stadens tidigare yttrande framgår att det i Stadsplan 2017 anges att verksamheter med omfattande lastbilstrafik ska lokaliseras i nära anslutning till motorvägen och att mark vid industrispåren i Långeberga, Ättekulla och Vångagärdet ska reserveras för verksamheter som har för avsikt att transportera en stor andel gods på järnväg. Det innebär att alternativ som saknar dessa förutsättningar har valts bort för sådana verksamheter i Stadsplan 2017. Det nu aktuella planområdet är det enda oexploaterade området inom Staden som har tillgång till befintliga industrispår.

De alternativa områden som Klagandena framfört som lämpligare än det aktuella området är inte lämpliga för ändamålet med den aktuella planen. Som tidigare framförts ägs det ena området inte av Staden, varför Staden inte har rådighet över detta område. Det framförs även att området vid Tippen skulle vara mer ändamålsenligt och hänvisar i detta sammanhang till detaljplan från 1999. Vad gäller området runt Tippen gäller till större del en annan detaljplan (antagen 18 juli 2016) än den som Klagandena hänvisat till. Vad gäller resterande del pågår detaljplanearbete men arbetet är i ett väldigt tidigt skede och det kommer att dröja innan det blir möjligt för några verksamheter att etablera sig där. Det ska dock tilläggas att för att säkerställa en god avfallshantering i Staden behöver Nordvästra Skånes Renhållnings AB planlagda buffertytor för det fall ändringar eller andra

behov för verksamheten uppstår. Dessa buffertytor kommer tillgodoses genom ytor som finns för berörda detaljplaner runt Tippen.

Området Z med flera kommer enligt aktuellt utkast till samrådsförslag att planläggas för verksamheter, natur och dagvattenhantering. Stadens behov av verksamhetsytor är stadigt ökande och det är för Staden inte fråga om att planlägga det ena eller andra verksamhetsområdet eftersom det föreligger ett väsentligt samhällsintresse för samtliga utpekade verksamhetsområden i Stadsplan 2017. Det aktuella detaljplanerområdet är dock prioriterat som lämpligare eftersom det möjliggör transporter på både väg och järnväg och planprocessen har därför pågått här under en längre tid. Det kan återigen tilläggas att inget av de från klagandena föreslagna områdena har den direkta närhet till järnvägen/Skånebanan som varit ett av syftena med den aktuella detaljplanen.

Klagandena har angett att detaljplanen inte innehåller några stickspår in till det aktuella området och att det är oklart hur av- och pålastning till järnvägen för industrierna ska ske med hänsyn till det mellanliggande grönområdet. Närmast järnvägen har avsatts mark för svackdike. Plantering av träd och dike med tätskikt kommer ske för att säkra skyddsvattentäkten vilket varit högprioriterat. Detta hindra dock inte spåranslutning till kvartersmark. Markytan behöver inte hårdgöras för att möjliggöra en anslutning utan svackdiket kan löpa under en anslutning. Förutsättningarna för att i framtiden kunna nyttja järnvägen/skånebanan är således uppfyllda och det mellanliggande grönområdet kommer inte utgöra något hinder för detta.

Vattentäkt

Som framförts tidigare kommer Ramlösa hälsobrunns vattentäkt inte att påverkas negativt av aktuell detaljplan.

Staden vill återigen framhålla att vilka verksamheter som kommer att bedrivas på området kommer att bedömas i bygglovsprocessen. Planen medger småindustri, icke störande verksamheter och industri med 100 meter skyddsavstånd till bostad.

Utöver vad som framförts tidigare vad gäller vattentäkten vill Staden framföra att man i den aktuella detaljplanen reglerat att dagvatten leds från kvartersmark via diken till fördröjningsdammar inom naturmark och vidare till Lussebäcken. Fördröjning och rening av dagvatten sker i två steg. Diken längs kvartersmark utförs som ett svackdike som är gräsklätt och har underliggande makadam och dräneringsledning i botten. Dagvattnet renas genom filtrering och sedimentation i vegetation och makadam. Diket förses med tät botten för att hindra infiltration till grundvatten som säkerhetsåtgärd med tanke på vattenskyddsområdet. Dammar i området ska förses med oljeavskiljande funktion och avstängningsanordning ska finnas vid diken och dammar för att förhindra förorenade utsläpp till Lussebäcken vid eventuell olycka. Dammarna ska förses med en permanent vattenvolym (vattenspegel) med lång uppehållstid för att ge bra rening. Inom yta för gata ska dagvatten också fördröjas och svackdiken med tät botten placeras. Möjlighet för avstämning ska finnas för dike längs gata så att föroreningar vid eventuella olyckor kan stoppas och omhändertas och inte påverka vattenskyddsområde för Ramlösa Hälsobrunns grundvattentäkt eller Lussebäcken. Vattentäkten kommer således vara mycket väl skyddad och har tagits i beaktande vid utformandet av detaljplanen.

Härtill vill Staden även betona att det redan idag finns ett industriområde som är beläget inom vattentäkten, Ättekulla industriområde.

Trafik

Trafik till och från det aktuella området ska ske på det sätt som sker på det industriområde som ligger precis norr om det nu aktuella området, det vill säga via Långebergavägen till Vasatorpsåfarten till E6/E4. Långebergavägen har på viss del av sträckan naturreservat på båda sidor. Vad gäller de transporter som går söderut sker dessa via Påarpsvägen och därefter Rausvägen. Staden vill poängtera att Påarpsvägen inte går igenom samhället Välluv. Rausvägen däremot går vid sidan om samhället Välluv. Några transporter genom Välluv kommer inte att ske. Risken för att transporter kommer att köra genom den lilla bebyggelse som ligger väster om planområdet på Påarpsvägen är mycket liten då detta är en återvändsgränd.

Länsstyrelsens bedömning

Staden vill återigen framhålla att Länsstyrelsen vid prövning av detaljplan har att bedöma bland annat huruvida ett riksintresse enligt 3 och 4 kap. miljöbalken inte tillgodoses. Länsstyrelsen har beslutat att inte överpröva beslutet.

Sammanfattning

Efterfrågan på industrimark i Staden är stor och det föreligger därav ett stort behov av sådan mark. Den aktuella exploateringen utgör ett väsentligt samhällsintresse där långsiktig samhällsnytta skapas. Det är inte möjligt att ianspråktaga annan mark för att uppfylla ändamålet med planen. Vidare är det Stadens uppfattning att detaljplanen inte strider mot 3 och 4 kap. miljöbalken, vilket också styrks av att länsstyrelsen beslutat att inte överpröva beslutet. Det är stadens uppfattning att klagandena inte anfört något som medför att det finns skäl att upphäva beslutet, vilket även styrks av att länsstyrelsen beslutat att inte överpröva beslutet.

Vad som framkommit i målet i övrigt föranleder således ingen annan bedömning än den staden har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

N Å N och L N har i bemötande av Helsingborgs stads yttrande anfört sammanfattningsvis följande.

Länsstyrelsen har vid upprepade tillfällen lämnat allvarlig kritik mot gällande översiktsplan i centrala delar avseende markplanering samt den helt avgörande frågan, att det inte framgår hur de överväganden om framtida markanvändning som gjorts ska låta sig genomföras vid framtida prövningar, d.v.s. hur överväganden ska stå sig vid en prövning mot miljöbalkens och plan- och bygglagens krav på effektiv markanvändning. Länsstyrelsens kritik 2013 mot ÖP 2010 – vilken är alltjämt gällande – innebär i princip ett underkännande av planens innehåll och att den inte uppfyller lagens krav på planering av markanvändningen i kommunen.

Likaså har såväl länsstyrelsen som kommunen konstaterat behovet av att ytterligare utreda markanvändningskravet i 3 kap. plan- och bygglagen vid kommande översiktsplanering.

Stadsplan 2017 omfattar endast en mycket begränsad del av kommunens yta och kan inte anses utgöra en översiktlig planering av var ett industriområde om 23 hektar ska placeras i förhållande till kravet på att brukningsvärd jordbruksmark i största mån ska undvikas att tas i anspråk.

I miljökonsekvensbeskrivningen anges att någon lokaliseringstudering i detaljplanen inte har skett med hänsyn till ÖP 2010 och Stadsplan 2017.

Det har inte någon gång under detaljplanearbetet analyserats vilken sorts industrier som ska etableras inom området. Det kan starkt ifrågasättas om det finns ett reellt behov av den typ av mark som avses erbjudas, småindustri och kontor med icke störande verksamhet och industri med 200 meters skyddsavstånd samt om det finns verksamheter som önskar denna typ av etablering med möjlighet för spårbunden trafik. Inte ens de mycket transportintensiva verksamheter som idag är etablerade längs spåret använder det för sina transporter. Möjligheten till spårbundna transporter är således intet skäl för en placering på den föreslagna platsen. Detta gäller i synnerhet ur ett regionalt perspektiv utifrån redovisad rapport från Ramböll.

Kommunen har mot den angivna bakgrunden inte utrett – och än mindre styrkt – att behovet av att exploatera marken för industriändamål inte kan tillgodoses genom att annan mark tas i anspråk.

I ett nyligen avgjort mål från Mark- och miljödomstolen vid Växjö tingsrätt (mål P 1215-18, fastställt i högre rätt) konstateras att enligt praxis ska lokaliseringssprövningen göras mot kommunens översiktsplan. Även om denna endast är vägledande och således inte bindande utgör den ett viktigt underlag för en avvägning mellan allmänna och enskilda intressen beträffande den framtida

markanvändningen. Mark- och miljööverdomstolen har i ett antal domar givit översiktsplanen avgörande betydelse (se bl.a. MÖD 2012:40).

I förevarande fall kan det av länsstyrelsens kritik fastställas att Översiktsplanen ÖP 2010 tillsammans med Stadsplan 2017, och de avvägningar som där görs, inte kan ligga till grund för den bedömning av markanvändning som ska föras. Inom ramen för detaljplanen eller tillhörande underlag har heller inte genomförts någon utredning avseende möjliga alternativ till ianspråktagande av jordbruksmarken. Mot denna bakgrund strider detaljplanen mot 3 kap. 4 § miljöbalken och ska därmed pupphävas.

Helsingborgs kommun har i bemötande anfört följande.

Staden vidhåller att det är Stadsplan 2017 (översiktsplan) som är gällande plan. I inledningen till Stadsplan 2017 anges följande:

”Stadsplan 2017 är en ändring av Helsingborgs översiktsplan och följer plan- och bygglagen. I den kommunövergripande översiktsplanen ÖP 2010 fastställer vi de stora strukturerna för bostäder och verksamheter, trafiksystem, grönska och service. Stadsplan 2017 tar avstamp i strategierna och strukturerna i ÖP 2010 men visar en mer detaljerad markanvändning – var och med vad vi ska förtäta för att skapa en attraktiv och hållbar stad. Vi beskriver däremot inte när det kommer att hända. *Stadsplanen är en konkretisering av ÖP 2010 och ersätter den som översiktsplan för centralorten (vår kursivering).* För resten av kommunen och stationsorterna är det fortfarande ÖP 2010 som gäller.”

Det i målet aktuella området omfattas av Stadsplan 2017. Som tidigare framhållits har Länsstyrelsen i sitt granskningsyttrande avseende Stadsplan 2017 inte lämnat några synpunkter vad gäller föreslagen markanvändning för det aktuella området.

Länsstyrelsen har heller inte i sitt granskningsyttrande daterat den 26 mars 2018 lämnat några synpunkter på det aktuella planförslaget. Länsstyrelsen har i beslut daterat den 4 juli 2018 beslutat att inte överpröva kommunfullmäktiges beslut att anta detaljplan för del av fastigheten X m.fl. Länsstyrelsen har således

inte funnit att den aktuella detaljplanen står i strid med varken riksintresse eller användning av mark- och vattenområden, och har därmed funnit att skäl saknats för att överpröva beslutet.

Den i målet aktuella detaljplanen följer Stadsplan 2017 med underliggande utredningar och i Stadsplan 2017 har det gjorts lokaliseringsutredningar och avvägningar mellan olika intressen som Staden sedan baserat sina planprogram och detaljplaner på. Länsstyrelsen har utifrån vad som angetts ovan inte haft några synpunkter på markanvändningen eller att det skulle stå i strid mot något riksintresse.

N Å N och L N har till slutförande av sin talan anfört sammanfattningsvis följande. Av tidigare yttranden 2019-06-12 framgår den kritik som klagandena – jämte länsstyrelsen – framfört mot de båda översiktsplanerna ÖP 2010 och Stadsplan 2017. Översiktsplaneringen är alltför allmänt hållen och har inte förts ner på en nivå som ger tydlig vägledning för kommande planering eller som länsstyrelsen uttrycker det i sitt yttrande över Stadsplan 2017 *”Översiktsplanen visar därför inte om marken är lämplig för föreslagen markanvändning utan har mer en utformning som visar på en för kommunen önskad utveckling.”*

Länsstyrelsens kritik utgår ifrån att översiktsplaneringen i Helsingborgs kommun inte uppfyller kravet i 3 kap. 5 § plan- och bygglagen och därför inte bör eller kan användas som instrument vid den fortsatta planeringen. Länsstyrelsen kritik anger även att det inte i översiktsplaneringen framgår att kommunen utrett och bedömt de motstående intressen som föreligger vid övergripande planering av kommunal markanvändning. Sistnämnda förhållande är enligt klagandenas uppfattning avgörande för målets bedömning med hänsyn till att det i praxis ofta hänvisas till översiktsplaneringen som grund för att en angiven markanvändning ska anses lämplig. När översiktsplaneringen inte uppfyller lagens krav och inte innehåller erforderliga utredningar måste dock utredningen avseende om markanvändningen ska anses lämplig vila på annan grund som bestäms direkt i detaljplanen. Eftersom

sådan utredning saknas har kommunen inte styrkt att förhållandena i 3 kap. 4 § miljöbalken är uppfyllda.

Den aktuella bestämmelsen i 3 kap. 4 § miljöbalken om exploatering av jordbruksmark omfattas inte av de riksintressena som länsstyrelsen har att bevaka. Denna fråga ska alltså inte särskilt granskas av länsstyrelsen i enlighet med 3 kap. 16 § plan- och bygglagen. Att länsstyrelsen inte riktar kritik mot detaljplanen vid en sådan granskning kan alltså inte tas till intäkt för att länsstyrelsen delar kommunens uppfattning om detaljplanens överensstämmelse med 3 kap. 4 § miljöbalken. Att länsstyrelsen inte riktat kritik mot ianspråktagandet av brukningsvärd jordbruksmark kan alltså inte tas som intäkt för att länsstyrelsen är av uppfattningen att kommunen har uppfyllt sitt utredningsansvar i frågan.

Klagandena gör fortsatt gällande vad som tidigare anförts i frågan om att anlägga ett industriområde inom ett vattenskyddsområde. Det är inte en lämplig markhushållning att anlägga ett industriområde för tung industri inom ett vattenskyddsområde. Detta gäller särskilt med hänsyn till att vattentäkten utgör reservvattentäkt för Helsingborgs kommun. I detaljplanen med tillhörande miljökonsekvensbeskrivning har frågan om hur friktionen mellan dessa två intressen, exploatering av industrimark för förhållandevis tung industri samt säkerställandet av ett rent och säkert dricksvatten, inte i tillräcklig utsträckning utretts.

Staden har därvid bland annat hänvisat till att det i bygglovsprocessen kommer att regleras vilka verksamheter som tillåts inom vattenskyddsområdet. Hur denna reglering med stöd av plan- och bygglagen ska ske – och med stöd av vilka bestämmelser i plan- och bygglagen – har dock inte redovisats. Möjligheterna för en kommun att med stöd av plan- och bygglagen reglera användningen av en fastighet är ytterst små sedan byggrätt fastställt i en detaljplan. Detta gäller i synnerhet om bygglov meddelas för en byggnad eller anläggning och fastigheten därefter överläts till en annan verksamhetsutövare med en annan typ av verksamhet.

Enligt vattenskyddsföreskrifterna ska ledningar för avloppsvatten inspekteras regelbundet. Hur detta ska hanteras efter att man anlagt industrianläggningar och byggnader i området har inte redovisats.

Vad gäller beredskap så anges i vattenskyddsföreskrifterna att vattentäktens huvudman – i detta fall det privatägda bolaget Carlsberg Sverige AB – ska upprätta en beredskapsplan för sanering vid akut föroreningsrisk. Hur detta ansvar påverkas av den angivna exploateringen och hur Carlsberg Sverige AB ska kunna upprätthålla en adekvat och säker beredskapsplan efter genomförd exploatering har inte redovisats i detaljplanen med underliggande utredningar,

Sammantaget är detaljplanen inte i överensstämmelse med bestämmelserna som en lämplig och effektiv markplanering enligt 2 kap. 2 §, 3 § 3 p., 4 § och 9 § plan- och bygglagen.

DOMSKÄL

Klagorätt

Enligt 13 kap. 8 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL) med hänvisning till 42 § förvaltningslagen (2007:900), får ett beslut överklagas av den som beslutet angår, om beslutet har gått henne eller honom emot. För att man ska tillerkännas klagorätt har det i rättspraxis krävts att beslutet antingen påverkar den klagandes rättsliga ställning eller rör ett intresse som han eller hon har och som erkänts av rättsordningen. Sådant s.k. skyddssyfte kan komma till uttryck exempelvis genom bestämmelser om att de ska beredas tillfälle att yttra sig innan beslut fattas, eller att det på annat sätt framgår att beslutsmyndigheten ska ta hänsyn också till av dem företrädda intressen (se SOU 2010:29 s. 645).

När det gäller antagande av detaljplaner har ett sådant beslut i praxis ansetts angå ägare till fastigheter eller boende i fastigheter som ligger inom planområdet eller som gränsar direkt till detta eller endast skilja av en väg. Även andra som på annat sätt är särskilt berörda med hänsyn till arten och omfattningen av den aktuella åtgärden, exempelvis vad gäller natur- eller trafikförhållandena på platsen, kan ha

klagorätt. Således kan en fastighetsägare som, trots att fastigheten ligger utanför planområdet, t.ex. orsakas påtagliga olägenheter av ett planbeslut genom att den planerade bebyggelsen förutsätter genomfartstrafik vid fastigheten, tillerkännas klagorätt (se NJA 2007 s. 421).

Vid sidan av det allmänna kravet i 13 kap. 8 § PBL och 42 § förvaltningslagen gäller enligt 13 kap. 11 § PBL att beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan får överklagas endast av den som före utgången av granskningstiden skriftligen har framfört synpunkter som inte har blivit tillgodosedda. Enligt andra stycket samma lagrum gäller inte den inskränkning i rätten att överklaga som följer av första stycket om beslutet har gått emot sakägaren genom att förslaget ändrats efter granskningstiden, eller överklagandet grundas på att beslutet inte har tillkommit i laga ordning.

Varken L N eller N Å N, bor inom eller i anslutning till planområdet, men de är som arrendatorer inom det aktuella området respektive i närheten av området berörda av detaljplanen. De har även före granskningstidens utgång framfört synpunkter som inte blivit tillgodosedda. De har därför klagorätt i målet.

Vidare följer av 13 kap. 12 § PBL att en sådan ideell förening eller annan juridisk person som avses i 16 kap. 13 § miljöbalken får överklaga ett beslut att anta en detaljplan som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan på grund av att planområdet får tas i anspråk för verksamheter eller åtgärder som anges i 4 kap. 34 § PBL.

En sådan ideell förening som avses i 16 kap. 13 § miljöbalken är en förening som

1. har till huvudsakligt ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen,
2. inte är vinstdrivande,
3. har bedrivit verksamhet i Sverige under minst tre år, och

4. har minst 100 medlemmar eller på annat sätt visar att verksamheten har allmänhetens stöd.

En förutsättning för att en ideell förening ska kunna tillerkännas talerätt enligt 16 kap. 13 § miljöbalken är att naturskydds- eller miljöskyddsintresset ska vara det dominerande för organisationen. Det är inte tillräckligt att sådana intressen är inskrivna i exempelvis föreningens stadgar för att talerätt ska komma i fråga utan de nämnda intressena ska vara det huvudsakliga skälet till varför organisationen existerar och den ska också ha verkat för dessa intressen. Talerätten för miljöorganisationer vilar på tanken att organisationerna företräder allmänna miljöintressen. En organisation som har till syfte att främja naturskydds- och miljöintressen men som samtidigt representerar ett konkurrerande exploateringsintresse kan inte anses uppfylla kravet på visst huvudsakligt ändamål. En sådan organisation torde inte heller kunna hävda att den har stöd hos allmänheten i den mening som avses i bestämmelsen (se prop. 2009/10:184 s. 76).

Föreningen Ramlösabor har enligt stadgarna som ändamål "att tillvarata medlemmarnas intressen vad som avser kultur, studier, fritid, ungdomsfrågor och miljö. Vidare skall föreningen stärka gemenskapen och verka som språkrör gentemot myndigheter och i andra gemensamma intressen."

Enligt mark- och miljödomstolen har det inte framkommit att Föreningen Ramlösabor har som huvudsakligt ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen i enlighet med 16 kap. 13 § miljöbalken. Föreningen har inte heller kunnat styrka att den har det antal medlemmar som krävs enligt nämnda bestämmelse, eller att dess verksamhet på annat sätt har ett sådant stöd från allmänhetens, att den av denna anledning ska tillerkännas klagorätt. Föreningen Ramlösabor har därför inte rätt att överklaga det aktuella beslutet. Föreningens överklagande ska därför avvisas.

Tillämpliga bestämmelser enligt PBL

Enligt 1 kap. 2 § plan- och bygglagen (2010:900) PBL, är det en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten.

Enligt 2 kap. 1 § PBL ska vid prövningen av frågor enligt denna lag hänsyn tas till både allmänna och enskilda intressen.

Enligt 2 kap. 2 § PBL ska planläggning enligt denna lag syfta till att mark- och vattenområden används för det eller de ändamål som områdena är mest lämpade för med hänsyn till beskaffenhet, läge och behov. Företräde ska ges åt sådan användning som från allmän synpunkt medför en god hushållning. Bestämmelserna om hushållning med mark- och vattenområden i 3 kap. och 4 kap. 1–8 §§ miljöbalken (1998:808) MB, ska tillämpas.

Enligt 2 kap. 3 § PBL ska planläggning enligt denna lag med hänsyn till natur- och kulturvärden, miljö- och klimataspekter samt mellankommunala och regionala förhållanden främja

1. en ändamålsenlig struktur och en estetiskt tilltalande utformning av bebyggelse, grönområden och kommunikationsleder,
2. en från social synpunkt god livsmiljö som är tillgänglig och användbar för alla samhällsgrupper,
3. en långsiktigt god hushållning med mark, vatten, energi och råvaror samt goda miljöförhållanden i övrigt,
4. en god ekonomisk tillväxt och en effektiv konkurrens, och
5. bostadsbyggande och utveckling av bostadsbeståndet.

Enligt 2 kap. 4 § PBL får vid planläggning och i ärenden om bygglov eller förhandsbesked enligt denna lag mark tas i anspråk för att bebyggas endast om marken från allmän synpunkt är lämplig för ändamålet.

Enligt 2 kap. 5 § PBL ska vid planläggning bebyggelse lokaliseras till mark som är lämpad för ändamålet med hänsyn till

1. människors hälsa och säkerhet,
2. jord-, berg- och vattenförhållandena,
3. möjligheterna att ordna trafik, vattenförsörjning, avlopp, avfallshantering, elektronisk kommunikation samt samhällsservice i övrigt,
4. möjligheterna att förebygga vatten- och luftföroreningar samt bullerstörningar, och
5. risken för olyckor, översvämning och erosion.

Enligt 2 kap. 6 § PBL ska bebyggelse vid planläggning utformas på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till bland annat stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan samt trafikförsörjning och en god trafikmiljö.

Enligt 2 kap. 9 § PBL får planläggning av mark- och vattenområden inte ske så att den avsedda användningen kan medföra en sådan påverkan på grundvattnet eller omgivningen i övrigt som innebär fara för människors hälsa och säkerhet eller betydande olägenhet på annat sätt.

Enligt 4 kap. 33 § PBL ska planbeskrivningen innehålla en redovisning av

1. planeringsförutsättningarna,
2. planens syfte,
3. hur planen är avsedd att genomföras,
4. de överväganden som har legat till grund för planens utformning med hänsyn till motstående intressen och planens konsekvenser, och
5. om planen avviker från översiktsplanen, på vilket sätt den i så fall gör det och skälen för avvikelsen.

Planbeskrivningen ska innehålla det illustrationsmaterial som behövs för att förstå planen.

Av redovisningen enligt första stycket 3 ska framgå de organisatoriska, tekniska, ekonomiska och fastighetsrättsliga åtgärder som behövs för att planen ska kunna genomföras på ett samordnat och ändamålsenligt sätt samt vilka konsekvenser dessa åtgärder får för fastighetsägarna och andra berörda. Vidare ska det framgå om

kommunen avser att ingå exploateringsavtal eller genomföra markanvisningar, dessa avtals huvudsakliga innehåll och konsekvenserna av att planen helt eller delvis genomförs med stöd av ett eller flera sådana avtal.

Enligt 4 kap. 34 § PBL ska, om genomförandet av planen kan antas få en betydande miljöpåverkan, redovisningen enligt 33 § första stycket 4 i fråga om miljökonsekvenserna ha det innehåll som följer av 6 kap. 12 § och 13 § första stycket miljöbalken. Redovisningen ska också uppfylla kraven i 6 kap. 7 § första och andra styckena miljöbalken, om genomförandet av detaljplanen kan antas få en betydande miljöpåverkan på grund av att planområdet får tas i anspråk för bl.a. industriändamål.

Prövningsramen

PBL bygger på principen om decentralisering av beslutsfattandet och kommunal självbestämmanderätt i frågor som rör bl.a. riktlinjer för markanvändningen i kommunen. Med hänsyn härtill äger kommunen själv, inom vida ramar, att avgöra hur marken ska disponeras samt hur miljön ska utformas i den egna kommunen. Vissa allmänna intressen, såsom riksintressen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken, miljö kvalitetsnormer, människors hälsa eller säkerhet eller risken för olyckor, bevakas i första hand av länsstyrelsen såsom regional planmyndighet under planprocessen eller beslut enligt 11 kap. 10 § PBL. När enskilda åberopar allmänna intressen, såväl frågor som omfattas av länsstyrelsens prövning enligt 11 kap. PBL som andra allmänna intressen, blir prövningen i samband med ett överklagande begränsad (se bl.a. RÅ 1994 ref. 39). Som angivits ovan har länsstyrelsen den 4 juli 2018 beslutat att inte överpröva kommunens beslut att anta den aktuella detaljplanen.

Enligt 13 kap. 17 § PBL ska den myndighet som prövar ett överklagande av ett beslut att anta en detaljplan endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som framgår av omständigheterna. Detta innebär att prövningen av ett överklagande i många fall stannar vid en prövning av om ett beslut att anta en detaljplan ligger inom ramen för

det handlingsutrymme som de materiella reglerna ger kommunen. Om domstolen vid prövningen finner att beslutet strider mot en rättsregel, ska beslutet upphävas i sin helhet. Annars ska beslutet fastställas i sin helhet. Beslutet ska inte upphävas om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet. Om kommunen har medgett det, får dock beslutet upphävas i en viss del eller ändras på annat sätt. Ändringar som har ringa betydelse får göras utan kommunens medgivande.

Formella invändningar

Klagandena har gjort gällande att underlaget för beslutet varit bristfälligt. Enligt klagandena uppfyller inte kommunens översiktsplan de krav som ställs på en sådan plan enligt 3 kap. 5 § PBL. Översiktsplanen kan därför inte läggas till grund för att bedöma lämpligheten av den i detaljplanen angivna markanvändningen. Eftersom det inte heller i underlaget för detaljplanen finns utredningar om lämpligheten av att ta den aktuella jordbruksmarken i anspråk för industriändamål har kommunen enligt klagandena inte styrkt att de krav som anges i 3 kap. 4 § miljöbalken för att ta brukningsvärd jordbruksmark i anspråk för bebyggelse är uppfyllda.

Enligt 3 kap. 1 § PBL ska varje kommun ha en aktuell översiktsplan, som omfattar hela kommunen. Översiktsplanen ska enligt 2 § samma kapitel ange inriktningen för den långsiktiga utvecklingen av den fysiska miljön. Planen ska ge vägledning för beslut om hur mark- och vattenområden ska användas och hur den byggda miljön ska användas, utvecklas och bevaras. Översiktsplanen är inte bindande (3 kap. 3 § PBL). Den utgör dock ett viktigt underlag för den avvägning mellan allmänna och enskilda intressen beträffande den framtida markanvändningen som kommunen enligt 2 kap. 1 § PBL ska göra vid prövning av frågor enligt PBL.

I översiktsplanen för Helsingborgs kommun, ÖP 2010, antagen av kommunfullmäktige den 18 maj 2010, är det i målet aktuella markområdet redovisat som lämpligt för verksamhetsutveckling av blandad, icke störande verksamhet, småindustri, lager, kontor samt spåransluten och transportintensiv verksamhet, d.v.s. annan markanvändning är jordbruk.

Stadsplan 2017, antagen av kommunfullmäktige den 21 november 2017, är en ändring av ÖP 2010 som omfattar större delen av Helsingborgs tätort. Det i målet aktuella området är i Stadsplan 2017 utpekade som område för logistik- och verksamhetsändamål. I stadsplan 2017 anges bl.a. följande:

”Verksamheter inom transport och logistik ska ligga där de har bäst fysiska förutsättningar och där negativa störningar och risker kan minimeras.

Verksamheter med omfattande lastbilstrafik ska lokaliseras i nära anslutning till motorvägen för att minska störningar längre in i staden där vi har en högre andel boende. Av samma anledning reserverar vi även mark för verksamheter som har för avsikt att transportera en stor andel gods på järnväg vid industrispåren i Långeberga, Ättekulla och Vångagärdet...”

Den markanvändning som anges i detaljplanen för det aktuella området överensstämmer enligt mark- och miljödomstolen i allt väsentligt med den som angivits såväl i ÖP 2010 som i Stadsplan 2017. Av länsstyrelsens granskningsyttrande 2018-03-26 över förslaget till detaljplan för X m.fl. framgår också att länsstyrelsen delar kommunens uppfattning att planförslaget i huvudsak överensstämmer med översiktsplanens intentioner för området.

Enligt mark- och miljödomstolen föreligger inga sådana brister i översiktsplanen eller i planhandlingarna eller i underlaget för detaljplanen i övrigt som klagandena har gjort gällande. Det finns därför inte grund för att av den anledningen upphäva kommunens beslut att anta den aktuella detaljplanen.

Mark- och miljödomstolens prövning i sak

Klagandenas huvudsakliga invändning mot den aktuella detaljplanen är att brukningsvärd jordbruksmark planläggs som industriområde.

Enligt 3 kap. 4 § miljöbalken är jord- och skogsbruk av nationell betydelse.

Brukningsvärd jordbruksmark får tas i anspråk för bebyggelse eller anläggningar endast om det behövs för att tillgodose väsentliga samhällsintressen och detta behov

inte kan tillgodoses på ett från allmän synpunkt tillfredsställande sätt genom att annan mark tas i anspråk.

Med uttrycket ”brukningsvärd jordbruksmark” avses mark som med hänsyn till läge, beskaffenhet och övriga förutsättningar är lämpad för jordbruksproduktion (se prop. 1985/86:3 s. 158 och 1997/98:45 Del 1 s 239 ff.).

Som exempel på samhällsintressen som avses i 3 kap. 4 § miljöbalken anges i förarbetena till bestämmelsen bostadsförsörjningsbehovet, intresset av att kunna lokalisera bostäder och arbetsplatser nära varandra, att skapa väl fungerande och lämpliga tekniska försörjningssystem samt att säkerställa viktiga rekreationsintressen, (se prop. 1985/86:3 sid 53).

Av kommunens yttrande i målet till mark- och miljödomstolen framgår att det finns en stor efterfrågan på mark för industriändamål och andra verksamheter, inte minst i nära anslutning till E4/E6/20 och Skånebanan. Arbetet med den aktuella detaljplanen påbörjades efter begäran från mark- och exploateringsenheten i Helsingborgs kommun. Enligt mark- och miljödomstolen står det klart att det finns ett stort behov av planlagd mark för de ändamål som den i målet aktuella detaljplanen tillgodoser.

Enligt kommunens översiktsplan ska områden som ligger nära eller har goda kopplingar till E4/E6/E20 samt områden som har järnvägsanslutning prioriteras för transportintensiva och ytextensiva verksamheter såsom lagerverksamhet och småindustri. Av översiktsplanen framgår vidare att det är en medveten strategi från kommunens sida att förtäta så mycket som möjligt för att begränsa behovet av att ta brukningsvärd jordbruksmark i anspråk för bebyggelse. Det har enligt mark- och miljödomstolen inte framkommit att de ändamål som den aktuella detaljplanen tilldoser och med motsvarande förutsättningar vad gäller närheten till befintlig infrastruktur (järnväg och motorväg) skulle kunna lokaliseras till annan mark som inte är brukningsvärd jordbruksmark.

Klagandena har vidare pekat på riskerna med att planlägga mark för industriändamål inom vattenskyddsområdet för Ramlösa Hälsobrunns grundvattentäkt.

Av den till detaljplanen hörande miljökonsekvensbeskrivning framgår att det grundvatten som Ramlösa Hälsobrunn använder utvinns från en djupt liggande grundvattenakvifer i sedimentär berggrund som är över- och underlagrad av täta jord- och berglager vilket innebär att det naturliga grundvattenskyddet är mycket bra (Sveriges Geologiska Undersökning, 2002). Miljökvalitetsnormen för grundvattenakviferen är god kvalitativ och kvantitativ status 2027, vilket uppnås redan idag. Det ytliga grundvattnet inom området ligger högt, cirka 1-1,5 meter under markytan.

För vattenskyddsområdet gäller särskilda skyddsföreskrifter, vilket bland annat innebär att alla nya miljöfarliga verksamheter som etableras inom vattenskyddsområdet ska anmälas till miljönämnden, som kan föreskriva särskilda försiktighetsmått för verksamheten. Dagvattenhanteringen inom detaljplaneområdet är utformad med hänsyn till vattentäkten.

Enligt mark- och miljödomstolen har tillräcklig hänsyn tagits till Ramlösa Hälsobrunns vattentäkt vid planläggningen av det aktuella området. Det förhållandet att området ligger inom vattenskyddsområdet för Hälsobrunns vattentäkt utgör därför inte grund för att upphäva kommunens beslut att antagandebeslut.

Mark- och miljödomstolen konstaterar sammanfattningsvis att kommunens beslut att anta den aktuella detaljplanen inte strider mot någon rättsregel som de klagande har angett. Inte heller i övrigt föreligger enligt mark- och miljödomstolen skäl att, med hänsyn till vad de klagandena anfört, upphäva kommunens beslut att anta detaljplanen för X m.fl. Långeberga industriområde i östra Ramlösa. L N och N Å N överklagande ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 25 november 2019.

Bengt Johansson

Mårten Dunér

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Bengt Johansson, ordförande, och tekniska rådet Mårten Dunér.